

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คพ. ๐๔-๒๑๖

รายงานสถานการณ์ ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คพ. ๐๔-๒๑๖

รายงานสถานการณ์ ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์

- จัดพิมพ์โดย :** กรมควบคุมมลพิษ
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๑๓-๑๘ โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๓
<http://www.pcd.go.th>
E-mail : hazwaste.pcd@gmail.com
- พิมพ์ครั้งที่ ๑ :** จำนวน ๓๐๐ เล่ม
: กันยายน ๒๕๖๔
- พิมพ์ที่ :** บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด
๙ ซอยลาดพร้าว ๖๔ แยก ๑๔ แขวงวังทองหลาง
เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๓๐ ๔๑๑๔ โทรสาร ๐ ๒๑๐๘ ๘๙๕๑

คำนำ

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้จัดทำขึ้นโดยกองจัดการกากของเสียและสารอันตราย สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตราย และการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย จึงได้ติดตามรวบรวมผลการดำเนินงานดังกล่าว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และวิเคราะห์สภาพปัญหาแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษของประเทศ จัดทำเป็นรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยเนื้อหาประกอบด้วย บทนำ การดำเนินงานที่ผ่านมา สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และข้อเสนอแนะในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

ขอขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ร่วมสนับสนุนข้อมูลรวมทั้ง ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้มีความครบถ้วนด้วยดี

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ
มิถุนายน ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมา	๑
๑.๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๒
๑.๓ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓	๓
๑.๔ แผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔	๕
๑.๕ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตราย	๖
ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา	๙
๒.๑ โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ถึงโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City)	๙
๒.๒ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔	๑๐
๒.๓ การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	๑๒
๒.๔ มาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์	๑๓
๒.๕ โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตราย จากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕
๒.๖ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗
๒.๗ การดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ของของเสียอันตรายและการกำจัด	๑๙
๒.๘ การดำเนินงานด้านการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒๑
๒.๙ สถานการณ์การจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วในช่วงสถานการณ์การระบาด ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)	๒๒
๒.๑๐ เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน	๒๘
ส่วนที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน	๓๓
๓.๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย	๓๓
๓.๒ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๓๘
ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๔๓
ส่วนที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๔๕
ภาคผนวก	๔๗
ภาคผนวก รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย	๔๘

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ จังหวัดที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๓	๑๗
ตารางที่ ๒ ปริมาณของเสียอันตรายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓	๓๔
ตารางที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓	๓๔
ตารางที่ ๔ ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓	๓๖

สารบัญรูป

	หน้า	
รูปที่ ๑	รูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕
รูปที่ ๒	วิธีการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วฯ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓
รูปที่ ๓	อินโฟกราฟิกการจัดการหน้ากากอนามัยใช้แล้วภายในอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)	๒๔
รูปที่ ๔	อินโฟกราฟิกคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว	๒๔
รูปที่ ๕	อินโฟกราฟิกข้อแนะนำเบื้องต้นในการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว	๒๕
รูปที่ ๖	อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นในการจัดการมูลฝอยชิ้นเชื้อล้นระบบ	๒๕
รูปที่ ๗	อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นในการแยกทิ้งมูลฝอยของผู้ป่วย COVID-19 ที่รักษาตัวที่บ้าน (Home Isolation)	๒๖
รูปที่ ๘	อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับประชาชนในการทิ้งชุดทดสอบแอนติเจน และหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว	๒๖
รูปที่ ๙	อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับประชาชนในสถานการณ์ COVID-19	๒๗
รูปที่ ๑๐	ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๓	๓๕
รูปที่ ๑๑	อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๓	๓๗
รูปที่ ๑๒	ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๓	๓๗
รูปที่ ๑๓	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จังหวัดบุรีรัมย์	๓๘
รูปที่ ๑๔	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จังหวัดอุบลราชธานี	๓๘
รูปที่ ๑๕	การลงพื้นที่เพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จังหวัดกาฬสินธุ์	๓๘
รูปที่ ๑๖	การประชุมหารือและลงติดตามการดำเนินงานโครงการความร่วมมือฯ	๓๙
รูปที่ ๑๗	การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) “โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนและถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์”	๔๐
รูปที่ ๑๘	การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่าง มาตรการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๔๑
รูปที่ ๑๙	โครงการรับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า	๔๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

แนวทางการบริหารจัดการของเสียแบบครบวงจรมีเป้าหมายตั้งแต่การลดปริมาณของเสียที่แหล่งกำเนิด การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น และเหลือปริมาณของเสียอันตรายที่จะกำจัดขั้นสุดท้ายให้น้อยที่สุด โดยอาศัยหลักการ Circular economy มาใช้ ซึ่งจะมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารจัดการในแต่ละจังหวัด ในการเก็บรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายแบบศูนย์รวม เพื่อบริหารจัดการของเสียอันตรายแบบครบวงจรโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและเน้นการนำกลับมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบของทรัพยากรใหม่หรือแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน (Waste to energy) และการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดมาตรการในการจัดการ ๓ มาตรการ ได้แก่ มาตรการลดการเกิดของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการของเสียอันตรายและมาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการของเสียอันตราย โดยสอดคล้องกับแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายในภาพรวมของประเทศ และบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีเป้าหมายการดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๒๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และร้อยละ ๓๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๓. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และร้อยละ ๕๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ประกอบด้วย ๓ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ มาตรการลดการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด โดยสนับสนุนให้มีการจัดการขยะมูลฝอย ตั้งแต่บ้านเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการรวมทั้งสถานบริการต่าง ๆ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย สนับสนุนการเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกและนำขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เลือกใช้วัสดุที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ลดของเสียในขั้นตอนการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานนานขึ้น สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้หลายครั้ง เพื่อให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Sustainable consumption and production)

มาตรการที่ ๒ มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจังหวัดดำเนินการเก็บรวบรวม ขนส่ง และกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง จัดให้มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม (Cluster) โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสานอย่างเหมาะสม จัดให้มีสถานที่รวบรวมและจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สถานที่กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายและศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้เพียงพอ โดยสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนหรือร่วมลงทุนดำเนินงานระบบจัดการขยะมูลฝอย พัฒนา และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายรวมทั้งเข้มงวดการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๓ มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนตั้งแต่ระดับเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการของเสียอันตราย ตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูลฝอยจากบ้านเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการรวมทั้งสถานบริการต่าง ๆ การคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจนถึงการกำจัดขั้นสุดท้าย พัฒนาองค์ความรู้ รูปแบบเทคโนโลยีการบำบัด/กำจัดขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย รวมถึงวัสดุทดแทนวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และกำจัดยาก พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

๑.๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๒.๑ ประเด็นปฏิรูป เรื่องสิ่งแวดล้อม

- ๑) ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ
 - ลดขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดโดยสร้างแรงจูงใจในการคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด
 - ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะทุกประเภทที่ถูกต้องตามหลักวิชาการอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทาง : มลพิษจากขยะชุมชน
 - ลดการผลิตและการบริโภคสินค้าที่ผลิตจากวัสดุย่อยสลายยาก : มลพิษจากชุมชน
 - ขยายบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง : มลพิษจากขยะชุมชน

๑.๒.๒ แผนแม่บทด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะและของเสียอันตรายระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๓ มาตรการ

มาตรการที่ ๑ การป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตราย

มาตรการที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมลพิษจากการบำบัดกำจัดขยะและของเสียอันตราย

มาตรการที่ ๓ การสนับสนุนการบริหารจัดการมลพิษจากขยะและของเสียอันตราย

กิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายของกรมควบคุมมลพิษ ได้แก่

๑) ให้มีการออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้

๒) การติดตามตรวจสอบ และประเมินความรุนแรงของปัญหาการดำเนินงานสถานที่กำจัดขยะและของเสียอันตรายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

๓) การสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการคัดแยก รวบรวม และขนส่งไปกำจัดให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ พร้อมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติในการเก็บขนขยะแต่ละประเภท เพื่อลดอัตราค่าบริการในการขนส่งและกำจัดขยะมูลฝอย

๔) การศึกษา และพัฒนาเทคโนโลยีในการลดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และสิ่งแวดล้อม และศึกษาแนวทาง กำหนดรูปแบบ วิธีการจัดการขยะและของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ (Emerging Wastes)

๑.๓ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

จากสถานการณ์และปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันประกอบด้วยหลายสาเหตุปัจจัย จึงมีความจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ กระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔)

กรอบแนวคิดการดำเนินการและการกำหนดเป้าหมาย

๑. กำหนดเป้าหมายโดยยึดจากแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔)

๒. วิเคราะห์ปัญหาจากสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศ แนวนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นฐานคิดในการสร้างมาตรการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชน (Area – Base Problems)

๓. กำหนดกรอบการดำเนินงาน ๓ ขั้นตอนในการวางแผนและกำหนดมาตรการ คือ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

- **ต้นทาง** ลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด
- **กลางทาง** เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- **ปลายทาง** ขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔. การนำหลัก 3Rs: Reduce Reuse และ Recycle หรือ ๓ ช: ใช้่น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ และหลักประชารัฐ ประกอบด้วย ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคประชาสังคมและประชาชน มาใช้ในการแก้ไขปัญหา

๕. การนำกรอบนโยบายสำคัญของกระทรวงมหาดไทยมาใช้ในการกำหนดแนวทางการดำเนินการโดยตัวชี้วัดเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีดังนี้

๑) ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑.๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๑๐๐ ออกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติการจัดการขยะมูลฝอย

๑.๒) คราวเรือน ร้อยละ ๑๐๐ มีการบริหารจัดการขยะอินทรีย์

๑.๓) คราวเรือน ร้อยละ ๖๐ เข้าร่วมเครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก” เพื่อส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอย

๒) ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๒.๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๑๐๐ มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะและหรือสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง

๒.๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๘๐ มีการวางระบบการเก็บขนหรือมีประกาศเก็บขนขยะมูลฝอยให้สอดคล้องกับพื้นที่

๒.๓) หมู่บ้าน/ชุมชน ร้อยละ ๑๐๐ มีการจัดตั้ง “จุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชน”

๓) ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๓.๑) ขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นและเก็บขนได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ร้อยละ ๘๐ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๒) ขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐

๓.๓) กลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๑๐๐ ในแต่ละจังหวัดมีการจัดทำแผนการจัดการขยะมูลฝอย โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด

ทั้งนี้ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่กำหนดให้ หมู่บ้าน/ชุมชน ร้อยละ ๑๐๐ มีการจัดตั้ง “จุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชน” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดตั้ง “จุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชน” ได้ร้อยละ ๑๐๐

๑.๔ แผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

แผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ มุ่งเน้นการป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงจากสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพ โดยสร้างความเข้มแข็งระบบการบริหารจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาในระยะยาว เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร ทั้งบุคลากรจากหน่วยงานภาคการผลิตที่อาจจะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการจัดการความสะอาดปลอดภัยของเส้นทางการรับสัมผัสสู่ร่างกายและส่งเสริมพฤติกรรมสุขอนามัย และบุคลากรจากหน่วยงานด้านการดูแลและรักษาสุขภาพ อันเนื่องมาจากปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม เร่งสร้างความร่วมมือพหุภาคี และส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพคนไทยอย่างยั่งยืน ซึ่งกรอบแนวคิดยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพ มุ่งเน้นการติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวังปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ประเมินความเสี่ยงและประเมินผลกระทบต่อสุขภาพจากปัจจัยสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบบริหารจัดการและสื่อสารเพื่อเตือนภัยและตอบโต้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีฉุกเฉิน สาธารณภัยและภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพจากสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเด็นภัยสุขภาพที่สำคัญ ได้แก่ มลพิษทางอากาศ น้ำบริโภค สุขาภิบาลอาหาร สิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย สารเคมี และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความร่วมมือพหุภาคีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวทางประชารัฐ มุ่งเน้นการระดมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคีทุกภาคส่วนในสังคม ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น ในการร่วมกันคิดวางแผนดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมครอบคลุมทั้งวงจร ตั้งแต่ควบคุมแหล่งกำเนิด ป้องกันการรับสัมผัส และเฝ้าระวัง ดูแลปัญหาด้านผลกระทบต่อสุขภาพ และส่งเสริมการบูรณาการและเสริมพลังการดำเนินงานอนามัยสิ่งแวดล้อมระหว่างหน่วยงาน

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งระบบบริหารจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุม ทันท่วงทีต่อการพัฒนา ตลอดจนกำกับ ดูแลการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างนโยบายสาธารณะ ศึกษาวิจัยและจัดการความรู้ ผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการดำเนินงานอนามัยสิ่งแวดล้อมในแต่ละบริบทพื้นที่ และปรับปรุงพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพที่เชื่อมโยง สามารถชี้แจงนโยบายและสร้างความตระหนักรู้กับประชาชนได้ทันเวลา

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างขีดความสามารถของประชาชน บุคลากรและภาคีเครือข่ายด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมให้มีความรอบรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ โดยพัฒนากระบวนการทางปัญญาและสังคม เพื่อให้ประชาชน เข้าถึง เข้าใจข้อมูล ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ สามารถจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพได้ด้วยตนเอง หรือชุมชนหรือโดยกลไกประชารัฐ มุ่งสร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถประชาชน บุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมต่อการประเมิน ป้องกันและแก้ไขปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นในระยะยาว และส่งเสริมการผลิตบุคลากรด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่มี

สมรรถนะสูง พัฒนาระบบการเรียนการสอน และการฝึกอบรมด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตราย

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๔ “มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหารเศษสินค้า เศษวัตถุ ฝุ่นพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ ขากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

มาตรา ๑๔ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๔ ก็ได้

บัญญัติตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

๑) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

๒) กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน

๓) กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทนในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ ปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงตามลักษณะการให้บริการ ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ จะพึงเรียกเก็บได้

๖) กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ

๒. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ส่วนที่ ๖ มลพิษอื่นและของเสียอันตราย

มาตรา ๗๘ การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัดการด้วยประการใด ๆ เพื่อบำบัดและขจัด ขยะมูลฝอยและของเสียอื่นที่อยู่ในสภาพของแข็งฯ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ไม่มีความหมายใดบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิต การใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การสาธารณสุขและกิจการอย่างอื่นให้อยู่ในความควบคุม ในการนี้ให้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และวิธีการ เพื่อควบคุมการเก็บรวบรวม การรักษาความปลอดภัย การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกนอกนราชอาณาจักร และการจัดการบำบัด และกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวด้วยวิธีการ ที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย

๓. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

วัตถุอันตรายตามกฎหมายนี้ หมายถึง วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง และวัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็เคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตราย แก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๘ วัตถุอันตรายแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

๑) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือ การมีไว้ในครอบครอง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

๒) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือ การมีไว้ในครอบครอง ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดด้วย

๓) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือ การมีไว้ในครอบครอง ต้องรับใบอนุญาต

๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับ และหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

กฎกระทรวง และประกาศ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตราย

๑. กฎกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ เพื่อจัดระเบียบในการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และกำหนดให้ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนคัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยติดเชื้อตามประเภท
๒. ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง ชะลอการพิจารณาการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ เพื่อชะลอการพิจารณาอนุญาตนำเข้า เศษตัด และของที่ใช้ไม่ได้ซึ่งเป็นพลาสติกที่ผ่านการใช้งานแล้ว ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์หรือเศษ เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และ โควตาการนำเข้าเศษพลาสติกได้หมดลงแล้วเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ปัจจุบันจึงไม่มีการนำเข้า เศษพลาสติก
๓. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและแหล่งกำเนิดวัตถุบิ่นที่จะนำมาใช้ในโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อห้ามนำขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเข้าจากต่างประเทศใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงาน ปรึกษาในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓
๔. ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อยกเลิกการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๔๒๘ รายการ ปรึกษาในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๓

เอกสารดาวน์โหลด
กฎกระทรวง ประกาศ

ส่วนที่ ๒

การดำเนินงานที่ผ่านมา

๒.๑ โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ถึงโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน

กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด บูรณาการทำงานร่วมกัน ภายใต้โครงการเมืองสวยใสไร้มลพิษ (Clean & Green City) เพื่อผลักดันและสนับสนุนให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด มีการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสม และมีพื้นที่นำร่องรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม มุ่งเน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะทั่วไป มีการจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม และกำจัดโดยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน

จากการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าการดำเนินงานส่วนใหญ่ยังมีการดำเนินการบางส่วนยังไม่ครอบคลุมทั้งประเทศ รูปแบบการบริหารจัดการที่ได้ผลชัดเจนพบในพื้นที่เขตของกรุงเทพมหานคร เขตชุมชนเมืองและเขตที่เป็นที่อยู่อาศัย สามารถใช้เป็นที่ต้นแบบในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ แต่ต้องทำการศึกษาถึงปัจจัยและบริบทของพื้นที่นั้น ๆ มาประกอบ เพราะในประเทศไทยมีลักษณะพื้นที่ ขนาด และความหนาแน่นของประชากรที่อาศัยอยู่ รวมทั้งจำนวนสถานประกอบการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยและสภาพปัจจุบันของท้องถิ่นนั้น ๆ มาประกอบในการกำหนดทิศทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้บูรณาการการทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ กลุ่มอาคารสูง บ้านจัดสรร เป็นต้น ในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด กรุงเทพมหานคร และภาคเอกชน ได้ขับเคลื่อนดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายและซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนำไปรีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดอย่างถูกวิธี

๒.๒ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔

กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย กรมศุลกากร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักงานส่งเสริมกิจการการศึกษา สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย จัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ และคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ ตามความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ๒๐ มาตรการ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบกับร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ อย่างเข้มงวด เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานหลักในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหารือร่วมกันในการผลักดันกฎหมายในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และการนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า - ส่งออก
- ๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนการผลิตและการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ฯ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างขีดความสามารถของโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่ได้จากระบบคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่ง ไปจัดการอย่างครบวงจรและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมความตระหนักและความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และด้านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ได้รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนำผลการดำเนินงานดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙)

ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ผลการดำเนินงาน สรุปได้ดังนี้

- ๑) โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๓ โครงการ คือ
 - (๑) Flagship Project 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานหรือสถานประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๒) โครงการที่ ๑๐ การปรับปรุงการเชื่อมโยงข้อมูลการนำเข้า - ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้วและซากผลิตภัณฑ์ฯ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - (๓) โครงการที่ ๑๓ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ
- ๒) โครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องหรืออยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน ๙ โครงการ คือ
 - (๑) Flagship Project 1 การกำหนดมาตรการและออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท
 - (๒) Flagship Project 2 การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีระบบแยกทิ้ง เก็บรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ จากบ้านเรือน และแหล่งกำเนิดในชุมชน และจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้อย่างถูกต้อง
 - (๓) Flagship Project 4 การพัฒนาเครือข่าย Green supply chain เพื่อสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๔) โครงการที่ ๖ การทบทวนปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้ปลอดภัยต่อผู้ใช้และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นมาตรฐานบังคับ

(๕) โครงการที่ ๗ การปรับปรุงนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ให้ครอบคลุมสินค้าหลากหลายและผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป้าหมายทุกประเภทและกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าแทนการซื้อ

(๖) โครงการที่ ๘ การนำร่องให้ภาคเอกชนที่เป็นผู้ผลิตและนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีกลไกการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ เป้าหมายและส่งไปรีไซเคิลหรือบำบัดกำจัดอย่างถูกต้อง

(๗) โครงการที่ ๙ การพัฒนาระบบข้อมูลการคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นในประเทศ

(๘) โครงการที่ ๑๑ การพัฒนาหลักสูตรและจัดฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องกับการนำเข้า - ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้วและซากผลิตภัณฑ์ฯ

(๙) โครงการที่ ๑๒ การพัฒนาศูนย์เรียนรู้และสาธิตด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๓) โครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ จำนวน ๑ โครงการ คือ Flagship Project 5 การรณรงค์การเลือกซื้อ/เลือกใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้บริโภคทั่วไป

๒.๓ การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. โดยอาศัยหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : EPR) เพื่อให้มีระบบรับคืน รวบรวม เก็บรักษา การขนส่ง การรีไซเคิล และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ฯ หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ขยะอิเล็กทรอนิกส์” ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ในคราวการประชุมฯ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาในรายละเอียด โดยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เป็น (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

(ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

- ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับ ได้แก่ (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ และ (๕) ตู้เย็น ทั้งนี้ สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อประกาศกำหนดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นเพิ่มเติม ได้ในภายหลัง
- ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในสาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอย และห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์

- ผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่ในการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ เมื่อผลิตภัณฑ์ที่ถูกควบคุมกลายเป็นซากผลิตภัณฑ์ฯ โดยต้องจัดทำแผน ความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และต้องดำเนินการตามแผนฯ ดังกล่าว พร้อมทั้งรายงาน ผลการดำเนินงานให้กรมควบคุมมลพิษทราบทุกปี โดยซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้จะต้องส่งไปรีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดที่โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในร่างพระราชบัญญัติฯ มีโทษทางปกครอง
- กรมควบคุมมลพิษ เป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการและบังคับใช้กฎหมาย พร้อมทั้งจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ฯ จัดทำและเผยแพร่ความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ กรมควบคุมมลพิษได้ปรับปรุงเอกสารประกอบตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๖๐ ซึ่งประกอบด้วย ๑) ร่างพระราชบัญญัติฯ ซึ่งผ่านการพิจารณา ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒) หลักการเหตุผลตามมาตรา ๗๗ ๓) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ๔) ผลการรับฟังความคิดเห็น และ ๕) สรุปความเห็นการปรับปรุง พ.ร.บ. ภายหลังจากการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากฯ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และได้ส่งไปยังคณะกรรมการกฤษฎีการ่างพระราชบัญญัติ ที่อยู่ในวาระของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ค้างพิจารณาในวาระ ๒ และวาระ ๓ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยกรมควบคุมมลพิษอยู่ระหว่างทบทวนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๔ มาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์

กรมควบคุมมลพิษ จัดทำมาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ และเสนอต่อ คณะอนุกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติกและขยะอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติกและขยะอิเล็กทรอนิกส์ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบต่อมาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการปรับแก้ไขมาตรการฯ ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ โดยให้เพิ่มเติมกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบร่วม ในมาตรการด้านการจัดหาสถานที่รับคืนขยะอิเล็กทรอนิกส์จากประชาชน และให้เพิ่มเติมสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษ ได้ปรับแก้ไขมาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติกและขยะอิเล็กทรอนิกส์ และเสนอต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ทั้งนี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีมติเห็นชอบต่อมาตรการดังกล่าว และให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบต่อไป

คณะรัฐมนตรี ในคราวการประชุม เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมติรับทราบมาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย มีสาระสำคัญของมาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

๑) มาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย มาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ และมาตรการการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพปัญหา ดังนี้

๑.๑) ปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ดังนี้

(๑) สถานที่รับคืนขยะอิเล็กทรอนิกส์และงบประมาณในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ มีจำกัด จึงทำให้ประชาชนทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ปะปนกับขยะทั่วไปหรือขายให้ชาเลนจ์/รถเร่ ทั้งนี้ขยะอิเล็กทรอนิกส์จัดเป็นของเสียอันตราย จึงต้องนำไปกำจัดแบบปลอดภัยในสถานประกอบการของเอกชน และต้องขนส่งเป็นระยะทางไกล ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการกำจัดสูง (ประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตัน)

(๒) การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์จากชุมชนอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างจำกัด ทำให้การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์จากบ้านเรือน ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยประชาชนขายให้กับรถเร่หรือชาเลนจ์แล้วขายต่อให้ร้านรับซื้อของเก่าเพื่อถอดแยกขยะดังกล่าว ชิ้นส่วนที่สามารถรีไซเคิลได้ เช่น พลาสติก โลหะมีค่า จะถูกนำไปจำหน่าย สำหรับเศษซากที่เหลือจะถูกกำจัดโดยการเผากลางแจ้ง หรือทิ้งในบ่อขยะชุมชน การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ด้วยวิธีการดังกล่าว อาจทำให้เกิดการรั่วไหลของสารอันตรายและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๓) ไม่มีกฎหมายเฉพาะสำหรับการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่ระบุถึงการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ และร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เพื่อให้มีกฎหมายสำหรับการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์จากชุมชน ค้างการพิจารณาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วาระที่ ๒

(๔) การสนับสนุนด้านงานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์และการลดการใช้สารอันตรายในเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างจำกัด

๑.๒) ปัญหาการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ดังนี้

(๑) มีการลักลอบการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์

(๒) ข้อจำกัดในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ดังนี้

- มีการออกใบอนุญาตนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นปริมาณมากเกินศักยภาพการรองรับของโรงงาน และเจ้าหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบมีจำนวนไม่เพียงพอในการตรวจสอบโรงงาน

- มีข้อจำกัดในการตรวจสอบตู้คอนเทนเนอร์นำเข้าสินค้าทุกตู้ ทำให้เกิดการลักลอบขยะอิเล็กทรอนิกส์และเศษพลาสติกที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามที่กำหนด เข้ามาในประเทศ

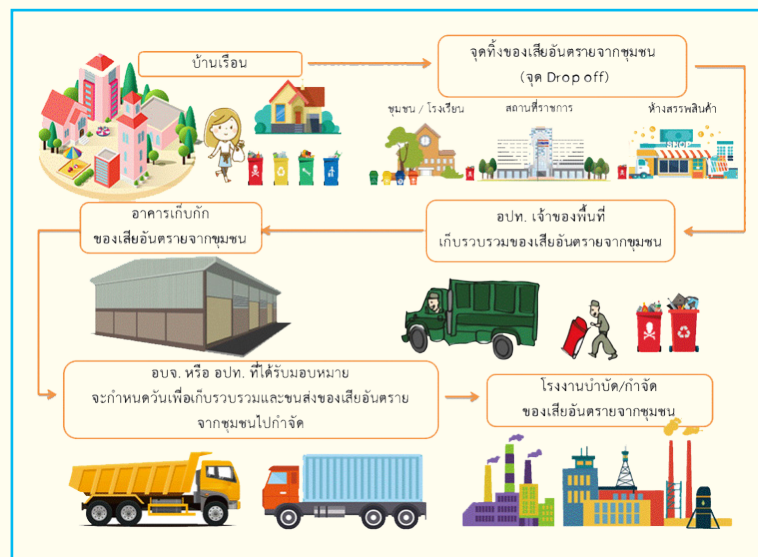
- ไม่มีระบบการตรวจสอบเส้นทางการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์จากท่าเรือถึงโรงงานรับกำจัดตามที่แสดงในใบขออนุญาต

(๓) การปนเปื้อนจากการประกอบกิจการถอดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์สู่สิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๒.๕ โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) กรมควบคุมมลพิษ ได้บูรณาการการทำงานร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ – ๑๖ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- (๑) เพื่อเสริมสร้างความตระหนักให้กับประชาชนในพื้นที่เป้าหมายเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยจากของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- (๒) เพื่อส่งเสริมการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ออกจากมูลฝอยทั่วไป และรวบรวมนำไปรีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ
- (๓) เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการพัฒนา และถ่ายทอดรูปแบบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ
- (๔) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างพื้นที่ ภูมิภาค และระดับประเทศ
- (๕) เพื่อพัฒนารูปแบบและระบบรายงานข้อมูลของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมาย

รูปที่ ๑ รูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับกรุงเทพมหานคร และภาคเอกชน ๑๓ องค์กร ดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน /ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกจากมูลฝอยทั่วไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยสนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ อาทิ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ อาคารสูง และสำนักงานเขต มีส่วนร่วมในการจัดรูปแบบการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรวบรวมนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตามผลการดำเนินงานโครงการฯ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และได้ขยายความร่วมมือไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ในการกำหนดจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน (จุด Drop off) อาทิ เทศบาลนครนครราชสีมา องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี และบริษัท เซลล์แห่งประเทศไทย จำกัด

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ขยายความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกไปสู่ภูมิภาค โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๒๒ แห่ง (๒๐ จังหวัด)

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ขยายความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้ครอบคลุมทั้ง ๗๖ จังหวัด ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการฯ ในปี ๒๕๖๒ จะต้องเป็นที่เลี้ยงเพื่อสร้างกลไกเครือข่ายในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียงในจังหวัด ซึ่งในปี ๒๕๖๓ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการฯ ๘๗ แห่ง (๖๗ จังหวัด)

๒.๖ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจังหวัดที่มีการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดและผ่านไฟฉายส่งไปกำจัด ๗๐๕.๕๕๓ ตัน รายละเอียดดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จังหวัดที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ส่งกำจัด (ตัน)
๑	เชียงราย	อบจ.เชียงราย	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖๔.๖๕๗	๔๙.๑๔๕
๒	เชียงใหม่	อบจ.เชียงใหม่	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๑๙.๔๖๐	๑๑๙.๔๖๐
๓	แม่ฮ่องสอน	อบจ.แม่ฮ่องสอน	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๓๐๓	๕.๓๐๓
๔	ลำพูน	อบจ.ลำพูน	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๔.๗๒๒	๒๔.๖๘๗
๕	ลำปาง	อบจ.ลำปาง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๔.๐๐๐	๑๖.๐๐๐
๖	พะเยา	อบจ.พะเยา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๕๒๐	๘.๕๒๐
๗	น่าน	อบจ.น่าน	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๗.๔๒๔	-
๘	แพร่	อบจ.แพร่	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๕.๗๕๐	๑๕.๗๕๐
๙	พิษณุโลก	อบจ.พิษณุโลก ทน.พิษณุโลก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔๓.๑๗๔	๑๐.๐๐๐
๑๐	ตาก	อบจ.ตาก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๕๘๓	๘.๕๘๓
๑๑	อุตรดิตถ์	อบจ.อุตรดิตถ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๕.๐๑๘	๑๓.๐๒๖
๑๒	สุโขทัย	ทม.สุโขทัยธานี ทม.สวรรคโลก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๓.๙๔๑	๑๓.๙๔๑
๑๓	นครสวรรค์	อบจ.นครสวรรค์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๒๔๕	๕.๒๔๕
๑๔	กำแพงเพชร	อบจ.กำแพงเพชร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๒๗๒	๗.๒๗๒
๑๕	พิจิตร	อบจ.พิจิตร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๐๐๐	๕.๐๐๐
๑๖	นครปฐม	อบจ.นครปฐม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๐๔๔	-
๑๗	ชัยนาท	ทต.โพธิ์พิทักษ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๔๘๘	-
๑๘	สุพรรณบุรี	อบจ.สุพรรณบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๕๐๐	-
๑๙	นครนายก	อบจ.นครนายก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๒๕๐	๓.๒๕๐
๒๐	นนทบุรี	ทน.นนทบุรี ทน.ปากเกร็ด อบจ.นนทบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๒.๙๕๑	๑๑.๕๗๖
๒๑	ปทุมธานี	จังหวัดปทุมธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๒๔๓	-
๒๒	พระนครศรีอยุธยา	อบจ.พระนครศรีอยุธยา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๔๙๔	๐.๑๓๗
๒๓	เพชรบูรณ์	อบจ.เพชรบูรณ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๓๗๘	๗.๓๑๔
๒๔	เพชรบุรี	อบจ.เพชรบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๑๑๖	-

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ส่งกำจัด (ตัน)
๒๕	ลพบุรี	อบจ.ลพบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๖.๐๙๐	๖.๐๐๐
๒๖	สมุทรปราการ	จังหวัดสมุทรปราการ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๑๔๖	๐.๔๕๒
๒๗	สมุทรสงคราม	อบจ.สมุทรสงคราม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๕๖๕	-
๒๘	สมุทรสาคร	อบจ.สมุทรสาคร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๙.๐๙๓	๕.๗๖๐
๒๙	สิงห์บุรี	อบจ.สิงห์บุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๓๘๒	-
๓๐	นครราชสีมา	อบจ.นครราชสีมา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๒.๘๐๐	๓๒.๘๐๐
๓๑	สระบุรี	อบจ.สระบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๖๐๖	๘.๖๐๖
๓๒	อ่างทอง	ทม.อ่างทอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๙๑๖	๔.๙๑๐
๓๓	อุทัยธานี	อบจ.อุทัยธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๙๒๐	๑๐.๙๒๐
๓๔	ฉะเชิงเทรา	อบจ.ฉะเชิงเทรา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๒๓๕	๑.๕๗๕
๓๕	จันทบุรี	อบจ.จันทบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๒๓๕	-
๓๖	ชลบุรี	อบจ.ชลบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๒๘๙	-
๓๗	ตราด	อบจ.ตราด	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๑๒๙	-
๓๘	ปราจีนบุรี	อบจ.ปราจีนบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๑๐๑	๓.๒๗๕
๓๙	ระยอง	อบจ.ระยอง ทน.ระยอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๖๔๘	๐.๖๓๔
๔๐	สระแก้ว	จังหวัดสระแก้ว	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๙๑๑	๐.๙๑๑
๔๑	ราชบุรี	จังหวัดราชบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๐๐๙	-
๔๒	กาญจนบุรี	อบจ.กาญจนบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๘๖๖	๕.๘๖๖
๔๓	เลย	อบจ.เลย	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๕๗๒	-
๔๔	นครพนม	อบจ.นครพนม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๘๗๐	๖.๘๗๐
๔๕	กาฬสินธุ์	อบจ.กาฬสินธุ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๐๑๔	๐.๐๑๔
๔๖	ขอนแก่น	อบจ.ขอนแก่น	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๔.๖๘๐	๓๔.๖๘๐
๔๗	บุรีรัมย์	อยจ.บุรีรัมย์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๔๑๐	๑๐.๔๑๐
๔๘	มหาสารคาม	อบจ.มหาสารคาม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๘.๔๖๖	๑.๒๐๐
๔๙	สุรินทร์	อบจ.สุรินทร์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๖.๕๙๐	๑๖.๕๙๐
๕๐	ชัยภูมิ	อบจ.ชัยภูมิ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๐.๓๘	๒๐.๓๘
๕๑	มุกดาหาร	อบจ.มุกดาหาร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๙๕๗	๒.๙๕๗
๕๒	ยโสธร	อบจ.ยโสธร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๙๗๕	๒.๐๓๕
๕๓	ร้อยเอ็ด	อบจ.ร้อยเอ็ด	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๕.๓๓๐	๒๕.๓๓๐
๕๔	หนองคาย	อบจ.หนองคาย	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๐๑๓	๐.๐๑๓
๕๕	บึงกาฬ	อบจ.บึงกาฬ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๑๒	๔.๒๗
๕๖	สกลนคร	ทน.สกลนคร ทต.ท่าแร่ ทต.พังโคน	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๘๒๓	๖.๒๑๘
๕๗	ศรีสะเกษ	อบจ.ศรีสะเกษ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๗.๙๕๐	๒๗.๙๕๐
๕๘	หนองบัวลำภู	อบจ.หนองบัวลำภู	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๓๙๗	๐.๓๙๗
๕๙	อุบลราชธานี	อบจ.อุบลราชธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๔.๐๐๐	๒๔.๐๐๐
๖๐	อำนาจเจริญ	อบจ.อำนาจเจริญ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๗๓๙	-
๖๑	อุดรธานี	อบจ.อุดรธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๙.๘๓๐	๑๙.๐๙๐
๖๒	ประจวบคีรีขันธ์	อบจ.ประจวบคีรีขันธ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๕๑๖	๖.๕๑๖

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่รวบรวมได้ (ตัน)	ปริมาณที่ส่งกำจัด (ตัน)
๖๓	ชุมพร	อบจ.ชุมพร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๙๕๐	๐.๙๕๐
๖๔	ตรัง	อบจ.ตรัง ทม.กันตรัง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๕๑๔	๐.๕๑๔
๖๕	กระบี่	อบจ.กระบี่	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๐๕๗	๔.๒๐๔
๖๖	นครศรีธรรมราช	อบจ.นครศรีธรรมราช	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๐.๙๒๐	๒๐.๙๒๐
๖๗	นราธิวาส	อบจ.นราธิวาส	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๐๐๐	๑๐.๐๐๐
๖๘	ปัตตานี	อบจ.ปัตตานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๓๓๑	-
๖๙	พังงา	ทม.พังงา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๙๒๔	๕.๑๕๓
๗๐	ภูเก็ต	ทน.ภูเก็ต	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๑๓๕	๐.๙๘๐
๗๑	ระนอง	อบจ.ระนอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๘๖๕	๒.๔๙๐
๗๒	พัทลุง	อบจ.พัทลุง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๔๘๐	๘.๔๘๐
๗๓	สตูล	อบจ.สตูล	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๒.๑๔๕	๑๒.๑๔๕
๗๔	สงขลา	อบจ.สงขลา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๓.๐๑๐	๑๓.๐๑๐
๗๕	สุราษฎร์ธานี	อบจ.สุราษฎร์ธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๘.๐๐๐	๖.๐๐๐
๗๖	ยะลา	อบจ.ยะลา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๘๖๙	๕.๘๖๙
รวม				๙๐๘.๓๐๖	๗๐๕.๕๕๓

๒.๗ การดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

อนุสัญญาบาเซลฯ มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จากพิษภัยอันตรายจากของเสียอันตราย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ๑) ลดการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดนให้เหลือน้อยที่สุด โดยการจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) บำบัดและกำจัดของเสียอันตรายใกล้กับแหล่งกำเนิดมากเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยการจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๓) ลดการก่อกำเนิดของเสียอันตรายทั้งในเชิงปริมาณและความเป็นอันตราย ทั้งนี้ อนุสัญญาบาเซลฯ เป็นกฎหมายระหว่างประเทศในการควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสีย รวมทั้งเป็นเครื่องมือและกลไกในการพัฒนาให้เกิดการจัดการของเสียอันตรายในระดับสากล โดยข้อบัญญัติของอนุสัญญาฯ ประกอบด้วย ๒๙ ข้อบท และ ๙ ภาคผนวก

ปัจจุบัน อนุสัญญาบาเซลฯ มีภาคีสมาชิก ๑๘๘ ประเทศ (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔) ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาบาเซลฯ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เป็นต้นมา มติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กรมควบคุมมลพิษเป็น “ศูนย์ประสานงาน” (Focal Point) ทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อดำเนินงานตามข้อบัญญัติของอนุสัญญาบาเซลฯ และแต่งตั้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็น “หน่วยงานผู้มีอำนาจ” (Competent Authority) ทำหน้าที่พิจารณาคำขออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านแดนของของเสียอันตราย และกำหนดมาตรการทางด้านกฎหมายภายในประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและควบคุมการนำเข้า ส่งออกของเสียอันตรายให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของอนุสัญญาบาเซลฯ รวมทั้ง ได้แต่งตั้งหน่วยงานสนับสนุน อาทิ กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า การท่าเรือแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม

การประกอบธุรกิจประกันภัย และกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาบาเซลฯ การจัดตั้งกลไกและเครือข่ายการปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซลฯ ผ่านคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยมีนายประเสริฐ ตปนียางกูร เป็นประธานคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล กรมควบคุมมลพิษ เป็นฝ่ายเลขานุการ และกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นฝ่ายเลขานุการร่วม

บทบาทของประเทศไทยในการดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาบาเซล

๑. กลไกหลักในการควบคุมการนำเข้า ส่งออกของเสียอันตรายข้ามแดน และไม่อนุญาตให้นำของเสียอันตรายเข้ามาเพื่อการกำจัดขั้นสุดท้ายในราชอาณาจักร เว้นแต่การนำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตในโรงงานเท่านั้น

๒. กำหนดมาตรการทางด้านกฎหมายและวิชาการ เพื่อการอนุวัติการตามอนุสัญญาฯ รวมทั้งการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะกรณีการขนย้ายของเสียอย่างผิดกฎหมายและของเสียที่ตกเป็นของกลางและสินค้าตกค้าง

๓. การจัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นค่าภาคีสมาชิกอนุสัญญาบาเซลตามที่หน่วยงาน UNEP กำหนด

๔. ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในประเทศและองค์การระหว่างประเทศ เพื่อดำเนินงานตามพันธกรณี รวมทั้งติดตามและเฝ้าระวังการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย

๕. เสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

๖. จัดทำและเผยแพร่ข้อมูลด้านเทคนิควิชาการให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานของประเทศไทย ภายใต้อนุสัญญาบาเซลฯ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะศูนย์ประสานงาน (Focal Point) อนุสัญญาบาเซลประเทศไทย ได้ดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาบาเซลฯ ดังนี้

๑. การประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล จำนวน ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยมีการพิจารณาประเด็นที่สำคัญ อาทิ (๑) การดำเนินงานแก้ไขปัญหากรณีการส่งของเสียอย่างผิดกฎหมายจากประเทศไทยไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ (๒) การปรับปรุงบัญชีรายชื่อและกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติสำหรับของเสียที่ควรควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ (๓) การเตรียมการเพื่อให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล (Ban Amendment)

๒. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “เทคนิคการจำแนก ควบคุม และตรวจสอบการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย รุ่นที่ ๑๗” ในระหว่างวันที่ ๒๖ – ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ณ กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง และห้องประชุมลีลาวดี ชั้น ๒ โรงแรมลองบีช การ์ดैन ไฮเต็ล แอนด์ สปา จังหวัดชลบุรี เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการจำแนก ควบคุม และตรวจสอบการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย รวมทั้งความรู้ในการแจ้งข้อมูลล่วงหน้าในการขออนุญาตนำเข้า ส่งออกของของเสียอันตรายและสารเคมี ให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของอนุสัญญาบาเซล และบทบาทในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกสำหรับใช้ควบคุมการนำเข้า - ส่งออกของของเสียอันตรายให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งป้องกันการเคลื่อนย้ายข้ามแดนอย่างผิดกฎหมาย

๓. การจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลวิชาการต่าง ๆ อาทิ คู่มือพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย ตามระบบฮาร์โมนไนซ์ ปี ๒๐๑๗

๔. เตรียมเผยแพร่แนวทางด้านเทคนิควิชาการสำหรับการจัดการของเสียต่าง ๆ ที่ได้รับการรับรองตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีฯ หรือการประชุมระหว่างประเทศมาประยุกต์ใช้ภายในประเทศ เพื่อให้ครอบคลุมการจัดการของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง รวมทั้งการจัดทำแนวทางด้านเทคนิควิชาการฯ เป็นภาษาไทย และเผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไปได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

๒.๘ การดำเนินงานด้านการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กรมควบคุมมลพิษ ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อความร่วมมือในการดำเนินโครงการศึกษาความเหมาะสมในการจัดการซากรถยนต์ ทั้งนี้ ผลการดำเนินโครงการศึกษาความเหมาะสมในการจัดการซากรถยนต์ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) โดยให้สถาบันวิจัยยานยนต์ (ประเทศญี่ปุ่น) เป็นผู้ศึกษาซึ่งผลการศึกษาพบว่า การจัดการซากรถยนต์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยซากรถยนต์ทั้งหมดถูกจัดการด้วยผู้ประกอบการในการแยกชิ้นส่วนโดยการจัดการซากรถยนต์ด้วยวิธีที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมาย หลักเกณฑ์ หรือมาตรการในการบริหารจัดการซากรถยนต์

จากการประชุมคณะทำงานเพื่อความร่วมมือในการดำเนินโครงการศึกษาความเหมาะสมในการจัดการซากรถยนต์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาความเหมาะสมในการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอแนะเทคนิควิชาการ แนวทาง มาตรการที่เหมาะสมสำหรับการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบสำหรับนำมาใช้ในการจัดการรถยนต์และซากรถยนต์ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ (กก.คพ.) ในคราวการประชุม กก.คพ. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาความเหมาะสมในการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑) พิจารณาเสนอแนะเทคนิควิชาการ แนวทาง มาตรการที่เหมาะสมสำหรับการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒) เสนอแนะแนวทางการพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบสำหรับนำมาใช้ในการจัดการรถยนต์และซากรถยนต์ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

๓) แต่งตั้งคณะทำงานตามที่เห็นสมควร เพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

๔) ปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ กรมควบคุมมลพิษได้จัดการประชุมคณะกรรมการ เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการจัดการซากรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ ซึ่งที่ประชุมได้รับทราบสถานการณ์การจัดการรถยนต์ในประเทศไทย ประกอบด้วย ปริมาณและประเภทรถยนต์ที่จดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก องค์ประกอบ ของเสียที่เกิดจากรถยนต์ การจัดการซากรถยนต์ของต่างประเทศ

และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และได้หารือเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการรถยนต์ใช้แล้วที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย อาทิ ระบบภาษีรถยนต์ กฎหมาย และกลไกในการสนับสนุนการนำรถยนต์ที่หมดอายุการใช้งานเข้าสู่ระบบการจัดการซากรถยนต์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการนำชิ้นส่วนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

๒.๙ สถานการณ์การจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำข้อเสนอแนะเบื้องต้นในการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) และมีการรวบรวมข้อมูลปริมาณหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ รวมทั้งตั้งจุดรวบรวมหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วฯ ภายในอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๙.๑ ข้อเสนอแนะเบื้องต้นในการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วฯ

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำข้อเสนอแนะเบื้องต้นในการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วฯ ส่งให้กับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ๗๖ จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ดังนี้

๑) สำหรับบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ป่วย และผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วย ให้ถือว่าหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วเป็นมูลฝอยติดเชื้อที่ต้องมีการจัดการตามกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้แก่ เก็บรวบรวมในภาชนะที่มีสีหรือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงมูลฝอยติดเชื้อ และมีการเก็บกัก รวบรวม และกำจัดทำลายอย่างถูกต้อง

๒) สำหรับบุคคลทั่วไป (กรณีหน้ากากอนามัยแบบใช้แล้วทิ้ง)

๒.๑) ห้ามใช้ซ้ำ หรือนำกลับมาใช้ใหม่

๒.๒) ก่อนทิ้งหน้ากากอนามัย ให้ตัด ฉีก หรือทำลายก่อน เพื่อป้องกันการนำกลับมาใช้ใหม่

๒.๓) ให้แยกทิ้งหน้ากากอนามัย จากขยะประเภทอื่น ๆ โดยรวบรวมใส่ถุงที่ปิดสนิท และระบุข้อความว่าเป็น “ถุงขยะสำหรับหน้ากากอนามัยใช้แล้ว” ติดไว้ที่ถุงให้ชัดเจน

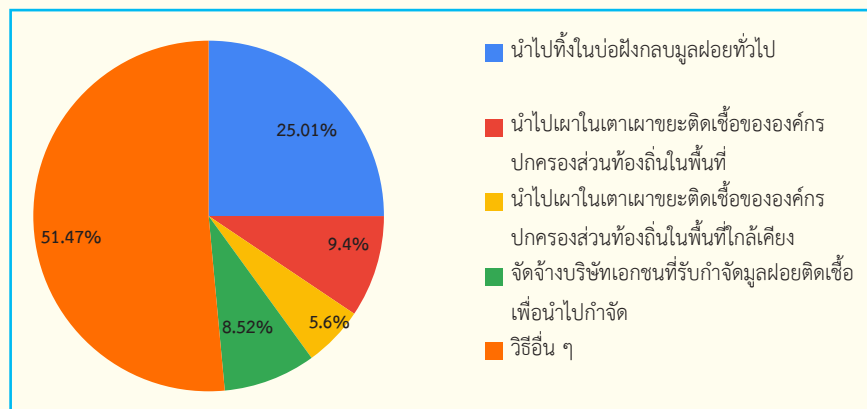
๒.๔) ห้ามเก็บกัก หน้ากากอนามัยใช้แล้ว ไว้ในที่พักอาศัย สถานประกอบการ อาคารสำนักงาน สถานศึกษาเกิน ๗ วัน (ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ.๒๕๔๕)

๒.๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดให้มีจุดทิ้ง เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

๒.๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้คำแนะนำแก่ผู้เก็บขน เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมขยะหน้ากากอนามัยใช้แล้ว เช่น เก็บแยกจากขยะอื่น ๆ โดยรวบรวมใส่ถุงขยะติดเชื้อ (ถุงสีแดง) และการใส่อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เป็นต้น

๒.๙.๒ การรวบรวมข้อมูลปริมาณน้ำากอนามัยที่ใช้แล้วๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำแบบสำรวจข้อมูลปริมาณน้ำากอนามัยที่ใช้แล้วๆ โดยประสานให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทุกจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ติดตามตรวจสอบ และรายงานข้อมูลปริมาณน้ำากอนามัยที่ใช้แล้วๆ เป็นรายเดือนจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย ทั้งนี้ ระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีปริมาณน้ำากอนามัยที่ใช้แล้วๆ จำนวน ๑๗.๘๙ ตัน โดยมีวิธีการจัดการ ดังนี้

- ๑) นำไปทิ้งในบ่อฝังกลบมูลฝอยทั่วไป คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๑
- ๒) นำไปเผาในเตาเผาขยะติดเชื้อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๔๐
- ๓) นำไปเผาในเตาเผาขยะติดเชื้อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๐
- ๔) จัดจ้างบริษัทเอกชนที่รับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อเพื่อนำไปกำจัด คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๒
- ๕) วิธีอื่น ๆ อาทิ รวบรวมส่งให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงพยาบาลในพื้นที่ รวบรวมส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปกำจัด ราคาน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วนำไปเผา และส่งต่อให้หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ดำเนินการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๗

รูปที่ ๒ วิธีการจัดการน้ำากอนามัยที่ใช้แล้วๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดให้มีถังขยะสำหรับเก็บรวบรวมน้ำากอนามัยใช้แล้วในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ไว้บริเวณอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ แห่ง และได้จัดทำอินโฟกราฟิกเกี่ยวกับการจัดการน้ำากอนามัยที่ใช้แล้วเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนทั่วไปผ่านทางช่องทางแฟนเพจ กรมควบคุมมลพิษ แสดงดังรูปที่ ๓ – ๙

การจัดการหน้ากากอนามัยใช้แล้ว
 ภายในอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดเตรียมถังขยะสำหรับเก็บรวบรวมหน้ากากอนามัยใช้แล้วไว้บริเวณอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) จำนวน 3 แห่ง

จุดตั้งถังขยะสำหรับเก็บรวบรวมหน้ากากอนามัยใช้แล้ว 3 แห่ง คือ

1. บริเวณประตูด้านหน้าทางเข้าอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. บริเวณทางเข้าด้านอาคารห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ)
3. บริเวณด้านหน้าลิฟท์

การดำเนินการของ คพ. ในการเก็บรวบรวม ขนส่ง และกำจัดหน้ากากอนามัยใช้แล้ว

1. ขอให้ทุกท่านแยกทิ้งหน้ากากอนามัย จากขยะประเภทอื่น ๆ โดยรวบรวมใส่ถุงที่ปิดสนิทและทิ้งลงใน "ถังขยะสำหรับเก็บรวบรวมหน้ากากอนามัยใช้แล้ว"
2. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะรวบรวมใส่ถุงขยะสีแดง (ถุงสีแดง) ที่ปิดสนิทและระบุข้อความว่าเป็น "ถุงขยะสีแดงสำหรับเก็บรวบรวมหน้ากากอนามัยใช้แล้ว" และติดฉลากชัดเจน
3. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะรวบรวม "ถุงขยะสีแดงสำหรับเก็บรวบรวมหน้ากากอนามัยใช้แล้ว" ไปเก็บในอาคารเก็บกัก ซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังอาคาร ทส.
4. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะประสานกับสำนักงานเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวม และขนส่งไปกำจัด โดยวิธีการเผาในเตาเผาขยะอินทรีย์ของกรุงเทพมหานคร ศูนย์กำจัดมูลฝอยอ่อนนุช ซึ่งดำเนินการโดย บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด

กรมควบคุมมลพิษ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย www.pcd.go.th

รูปที่ ๓ อินโฟกราฟิกการจัดการหน้ากากอนามัยใช้แล้วภายในอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)

คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว

หน่วยงาน	ข้อควรปฏิบัติ
ประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> แยกทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วใส่ถุงที่ปิดสนิท และระบุข้อความว่า "ถุงขยะสำหรับหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว" ไว้ที่ถุงให้ชัดเจน แยกทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วออกจากขยะประเภทอื่น ๆ และส่งให้กรุงเทพมหานคร/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป
ผู้แยกสิ่งเบ็ดเตล็ดอาคารที่บ้าน (ประชาชน)	<ul style="list-style-type: none"> แยกทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วใส่ถุงขยะ 2 ชั้น ภาชนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว (โซเดียมไฮโปคลอไรท์ 5%) มัดปากถุงให้แน่น และระบุข้อความว่า "ถุงขยะสำหรับหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว" ไว้ที่ถุงให้ชัดเจน แยกทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วออกจากขยะประเภทอื่น ๆ และส่งให้กรุงเทพมหานคร/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป
สำนักงานหรือสถานประกอบการ	<ul style="list-style-type: none"> แยกทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วใส่ถุงขยะ 2 ชั้น ภาชนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว (โซเดียมไฮโปคลอไรท์ 5%) มัดปากถุงให้แน่น และระบุข้อความว่า "ถุงขยะสำหรับหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว" ไว้ที่ถุงให้ชัดเจน แยกทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วออกจากขยะประเภทอื่น ๆ และส่งให้กรุงเทพมหานคร/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป
กรุงเทพมหานคร/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีจุดทิ้งและจุดรวบรวมเฉพาะสำหรับหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว โดยให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่รับผิดชอบและนำไปกำจัดตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้เกี่ยวกับการทิ้ง การเก็บขน และการกำจัดหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วอย่างถูกต้อง อย่างต่อเนื่อง
โรงพยาบาลและสถานที่ยกเว้นโรค	<ul style="list-style-type: none"> แยกทิ้งมูลฝอยติดเชื้อ และหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วใส่ถุงสีแดง 2 ชั้น ทับแสงทนทานต่อสารเคมี และไม่ใช้ขวดถ่ายกันน้ำได้ไม่รั่วซึม และระบุข้อความว่า "มูลฝอยติดเชื้อ" ภาชนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว (โซเดียมไฮโปคลอไรท์ 5%) และมัดปากถุงให้แน่น จัดให้มีที่รวบรวมมูลฝอยติดเชื้อเป็นกรณีเฉพาะ และส่งให้กรุงเทพมหานคร/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่กำจัดขนนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป อบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการรวบรวมและเคลื่อนย้ายมูลฝอยติดเชื้ออย่างต่อเนื่อง

จัดทำโดย: กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ โทร. 02 298 2000

รูปที่ ๔ อินโฟกราฟิกคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว

ข้อแนะนำเบื้องต้นในการจัดการ หน้ากากอนามัยใช้แล้ว

ตามที่มีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ในประเทศไทย ส่งผลให้มีการใช้หน้ากากอนามัย อย่างแพร่หลาย กรมควบคุมมลพิษ จึงได้จัดทำข้อแนะนำเบื้องต้นในการจัดการ หน้ากากอนามัยใช้แล้ว เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และมีแนวค้อม ดังนี้

สำหรับ บุคลากรทางการแพทย์ ผู้ป่วย และผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วย

ให้ถือว่าหน้ากากอนามัยใช้แล้วเป็น **มูลฝอยติดเชื้อ** ที่ต้องมีการจัดการ ตามกฎกระทรวง ว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ได้แก่ เก็บรวบรวมในภาชนะ ที่มี สีหรือสัญลักษณ์และสัญลักษณ์มูลฝอยติดเชื้อ มีการเก็บกัก รวบรวม และกำจัดทำลายอย่าง ถูกต้อง

สำหรับ บุคคลทั่วไป (กรณีหน้ากากอนามัยแบบใช้แล้วทิ้ง)

ควรดำเนินการดังนี้

1. ห้าม ใช้ซ้ำ หรือนำกลับมาใช้ใหม่
2. ก่อนทิ้งหน้ากากอนามัยให้ตัด ดึง หรือทำลายก่อน เพื่อป้องกันการนำกลับมาใช้ใหม่
3. ให้แยกทิ้งหน้ากากอนามัย จากขยะประเภทอื่นๆ โดยรวบรวมใส่ถุงขยะติดเชื้อ (ถุงสีแดง) ปิดผนึก และระบุข้อความว่า เป็น "ขยะสำหรับหน้ากากอนามัยใช้แล้ว" ปิดไว้ที่ถุงให้ชัดเจน
4. ห้าม เก็บกัก หน้ากากอนามัยใช้แล้ว ไว้ในที่อาศัย สถานประกอบการ อาคารสำนักงาน สถานศึกษาอื่น 7 วัน (ตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ.2545)
5. กรุงเทพมหานคร และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดให้มี จุดทิ้ง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนำไปกำจัด อย่างถูกวิธีต่อไป
6. กรุงเทพมหานคร และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ควรให้คำแนะนำ แก่ผู้เก็บขน เกี่ยวกับภาชนะบรรจุขยะหน้ากากอนามัยใช้แล้ว เช่น เก็บแยกจากขยะอื่น ๆ และการใส่ถุงพลาสติกให้แน่นสุุด เป็นต้น

กรมควบคุมมลพิษ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย www.pcd.go.th

รูปที่ ๕ อินโฟกราฟิกข้อแนะนำเบื้องต้นในการจัดการหน้ากากอนามัยใช้แล้ว

คำแนะนำเบื้องต้นในการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออันตรายระบบ (เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19)

มูลฝอยติดเชื้ออันตรายระบบ เพราะอะไร ?

ไม่มีกักเก็บมูลฝอยทั่วไป ออกจากมูลฝอยติดเชื้อ (หนองน้ำ, ก่อขยะ, ระบายน้ำ, ขยะชุมชน ฯลฯ)

คำแนะนำเบื้องต้นในการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออันตรายระบบ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19 จากโรงพยาบาลสนาม, Hospitel, Home Isolation, Community Isolation

1. คัดแยกขยะในกลุ่มของเศษอาหาร บรรจุภัณฑ์พลาสติก และ บรรจุภัณฑ์อื่น ๆ ออกจากมูลฝอยติดเชื้อ เนื่องจากมีความอันตราย ไม่เหมาะที่จะนำไปกำจัดด้วยการเผาในเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ
2. คัดแยกขยะในกลุ่มของเศษอาหาร รวบรวมใส่ภาชนะรองรับ ที่จัดไว้เฉพาะ รอกเก็บขนไปกำจัดอย่างถูกต้อง
3. คัดแยกบรรจุภัณฑ์พลาสติก ให้ห่างไปฆ่าเชื้อ ด้วยการฉีดพ่นแอลกอฮอล์/น้ำยาฆ่าเชื้อ/สารฟอกขาว รวบรวมใส่ภาชนะรองรับที่จัดไว้เฉพาะ รอกเก็บขนไปกำจัดอย่างถูกต้อง
4. มูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลสนาม, Hospitel, Home Isolation, Community Isolation ข่าไปกำจัดโดยการเผาในเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545

กรมควบคุมมลพิษ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย www.pcd.go.th

รูปที่ ๖ อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นในการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออันตรายระบบ

รูปที่ ๗ อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นในการแยกทิ้งมูลฝอยของผู้ป่วย COVID-19 ที่รักษาตัวที่บ้าน (Home Isolation)

รูปที่ ๘ อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับประชาชนในการทิ้งชุดทดสอบแอนติเจนและหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว

รูปที่ ๙ อินโฟกราฟิกคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับประชาชนในสถานการณ์ COVID-19

๒.๑๐ เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน

- ๑) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและแนวปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ภาพรวมการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน การคัดแยกการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ

- ๒) คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน และใช้เป็นคู่มือในการคัดแยกขยะอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ประเภทของของเสียอันตราย พิษภัยของขยะอันตราย การลดปัญหาขยะอันตราย และผลดีของการจัดการขยะอันตราย

- ๓) ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔

สาระสำคัญ เพื่อให้ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้รับการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นระบบครบวงจร ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย สถานการณ์และปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินงานที่ผ่านมา ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔

- ๔) อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย

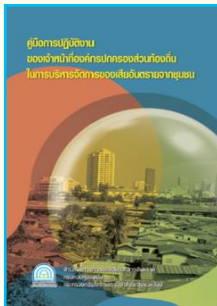
สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ความหมายของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบหลักของโทรศัพท์มือถือ อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือและซากแบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่ในประเทศไทย

๕) คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานและอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล การรวบรวมและขนส่งซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกวิธี การคัดแยกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รายผลิตภัณฑ์ การนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ (รีไซเคิล) และการกำจัดของเสียจากการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๖) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย แนวทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน แนวปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ และรูปแบบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสม

๗) คู่มือการวางแผนบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องวิธีการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและการเตรียมความพร้อม และการวางแผนดำเนินงาน

๘) แนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย กรอบแนวคิดและวิธีการดำเนินงานบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และโครงการนำร่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๙) คู่มือปฏิบัติสำหรับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสำหรับผู้จัดตั้งและดำเนินการศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับซากผลิตภัณฑ์ในการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๑๐) แนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่แนวทางในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีจุดแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกจากมูลฝอยทั่วไปที่เข้าถึงได้ง่าย และสะดวก รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชน อาทิ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ อาคารสูง ร้านค้าชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดรูปแบบในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ส่งต่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป

๑๑) คู่มือปฏิบัติอย่างง่ายในการถอดแยกซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่แนวทางในการประกอบอาชีพอย่างปลอดภัยและตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อลดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม และเป็นการพัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่ประกอบการคัดแยกซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๑๒) คู่มือการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนในท้องที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปยังสถานที่กำจัด

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่หลักเกณฑ์ และขั้นตอนการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนในท้องที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปยังสถานที่กำจัด เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑๓) รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงาน สถานการณ์ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑๔) การคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างง่ายสำหรับประชาชน

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับตัวอย่างของอันตรายจากชุมชน การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากของอันตรายจากชุมชน

๑๕) แผ่นพับโครงการคืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกลไกการรับคืนผลิตภัณฑ์เสื่อมสภาพเครื่องโทรศัพท์ และแบตเตอรี่มือถือ แหล่งกำเนิดและการคาดการณ์ปริมาณของเสียอันตราย วงจรชีวิตมือถือ และความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาระหว่างประชาชนเอกชน และรัฐบาล

สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ www.pcd.go.th หรือสามารถติดต่อได้ที่ส่วนของเสียอันตราย
กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ส่วนที่ ๓

การดำเนินงานที่ผ่านมา

๓.๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย

จากการสำรวจข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และผลการศึกษาตามโครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๖๕๘,๖๕๑ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๖๑ จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment: WEEE) จำนวน ๔๒๘,๑๑๓ ตัน หรือร้อยละ ๖๕ ซึ่งมีปริมาณมากและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ปะปนกับขยะทั่วไปหรือขายให้ซาเล้ง/รถเร่ ในส่วนของของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมีกระป๋องสเปรย์ เป็นต้น มีจำนวน ๒๓๐,๕๓๘ ตัน หรือร้อยละ ๓๕

จากการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจ รวบรวมข้อมูล ติดตามประเมินผล และให้คำปรึกษาทางวิชาการ รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สถาบันพลาสติก สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า และโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้มีการตั้งจุดรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนในสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมได้ จำนวน ๑๕๙,๑๕๕.๒๗ ตัน และได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง จำนวน ๑๒๑,๗๒๐.๑๖ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๘ ของปริมาณของเสียอันตราย จากชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลการดำเนินงานสามารถสรุปรายละเอียดดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ปริมาณของเสียอันตรายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓)

ลำดับ	ข้อมูล	ปริมาณที่เก็บรวบรวม (ตัน)	ปริมาณที่ส่งกำจัด (ตัน)	
๑	โรงงานงานประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ ^{๑*}	๖๗,๒๑๔.๓๕	๒๙,๙๘๒.๐๐	
๒	รีไซเคิลแก้ว และพลาสติก (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก) ^{๒*}	แก้ว	๑๙,๘๓๒.๐๐	๑๙,๘๓๒.๐๐
		พลาสติก	๑๕,๗๒๙.๐๖	๑๕,๗๒๙.๐๖
๓	ร้านรับซื้อของเก่า (กรุงเทพมหานคร) ^{๓*}	แก้ว	๑,๔๘๖.๐๐	๑,๔๘๖.๐๐
		พลาสติก	๑,๔๒๕.๐๐	๑,๔๒๕.๐๐
		อิเล็กทรอนิกส์	๕,๓๖๒.๐๐	๕,๓๖๒.๐๐
๔	ของเสียอันตราย (กรุงเทพมหานคร) ^{๔*}	๑,๒๒๒.๒๖	๑,๒๒๒.๒๖	
๕	โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า ^{๕*}	๔๕,๙๗๒.๐๐	๔๕,๙๗๒.๐๐	
๖	โครงการรับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ^{๖*}	๔.๒๙	๔.๒๙	
๗	ของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด ^{๗*}	๙๐๘.๓๑	๗๐๕.๕๕	
รวม		๑๕๙,๑๕๕.๒๗	๑๒๑,๗๒๐.๑๖	

หมายเหตุ

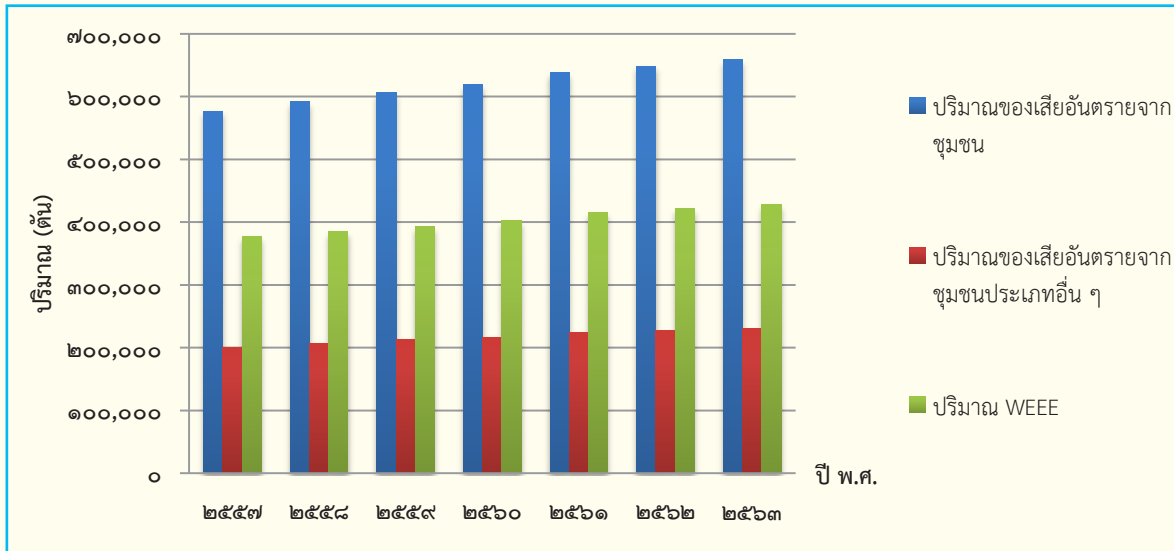
- ข้อมูลจากโรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖^{๑*}
- ข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก^{๒*}
- ข้อมูลจากสถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายของกรุงเทพมหานคร จากสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร^{๓*}
- ข้อมูลจากสำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร^{๔*}
- ข้อมูลจากรายงานประจำเดือนของโรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า^{๕*}
- ข้อมูลจากโครงการรับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓^{๖*}
- ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด^{๗*}

ตารางที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓

ปี พ.ศ.	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (ร้อยละ)	ปริมาณ WEEE (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณ WEEE (ร้อยละ)	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น (ตัน/ปี)
๒๕๕๗	๕๗๖,๓๑๖	+ ๒.๔๐	๓๗๖,๘๐๑	+ ๒.๓๐	๑๙๙,๕๑๕
๒๕๕๘	๕๙๑,๑๒๗	+ ๒.๕๗	๓๘๔,๒๓๓	+ ๑.๙๗	๒๐๖,๘๙๔
๒๕๕๙	๖๐๖,๓๑๙	+ ๒.๕๗	๓๙๓,๐๗๐	+ ๒.๓๐	๒๑๓,๒๔๙
๒๕๖๐	๖๑๘,๗๔๙	+ ๒.๐๕	๔๐๑,๓๘๗	+ ๒.๑๑	๒๑๖,๖๓๙
๒๕๖๑	๖๓๗,๙๓๐	+ ๓.๑๐	๔๑๔,๖๕๕	+ ๓.๓๐	๒๒๓,๒๗๕
๒๕๖๒	๖๔๘,๒๐๘	+ ๑.๖๑	๔๒๑,๓๓๕	+ ๑.๖๑	๒๒๖,๘๗๓
๒๕๖๓	๖๕๘,๖๕๑	+ ๑.๖๑	๔๒๘,๑๑๓	+ ๑.๖๐	๒๓๐,๕๓๘

หมายเหตุ : * ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น
 ทั้งนี้ ไม่รวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE)

ที่มา : - รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

รูปที่ ๑๐ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓

จากรูปที่ ๑๐ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๒ ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายประเภทซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอันเป็นผลมาจากปัจจุบันประชาชนมีความต้องการและนิยมใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) พบว่าพฤติกรรมในการบริโภคของประชาชนในประเทศมีความต้องการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการประกอบอาหารเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีส่งผลให้มีการเปลี่ยนอุปกรณ์บ่อยขึ้นเพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การนำเข้าผลิตภัณฑ์บางส่วนที่มีคุณภาพต่ำทำให้อายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์ฯ ไม่ยาวนานและก่อให้เกิดเป็นของเสียอันตรายจากชุมชน

ตารางที่ ๔ ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓

ลำดับ	ประเภทผลิตภัณฑ์	สถานการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ									
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓			
๑	โทรทัศน์	๑๐๓,๖๑๐	๑๐๖,๓๓๕	๑๐๘,๗๘๑	๙๘,๓๖๙,๗๑	๙๘,๖๑๒,๖๕	๙๙,๔๔๗,๗๑	๑๐๐,๕๑๕,๓๖			
๒	เครื่องปรับอากาศ	๗๓,๔๖๙	๗๔,๗๙๙	๗๖,๕๑๙	๗๕,๔๑๙,๖๑	๗๖,๖๕๓,๔๑	๗๗,๖๕๓,๔๑	๗๘,๖๕๓,๓๒			
๓	ตู้เย็น	๖๔,๕๔๐	๖๕,๗๖๕	๖๗,๒๗๘	๖๓,๘๘๔,๗๑	๖๔,๙๗๐,๐๗	๖๕,๙๙๕,๐๗	๖๖,๘๘๐,๔๘			
๔	เครื่องซักผ้า	๖๐,๒๘๒	๖๐,๔๙๒	๖๑,๘๘๓	๖๐,๘๕๑,๖๔	๖๑,๙๒๗,๖๐	๖๒,๘๐๗,๖๐	๖๓,๗๑๙,๕๕			
๕	คอมพิวเตอร์	๕๕,๑๙๕	๕๗,๐๕๘	๕๘,๓๗๐	๕๖,๐๘๗,๕๔	๕๘,๒๖๑,๔๑	๕๙,๗๑๑,๔๑	๖๐,๗๕๖,๒๑			
๖	เครื่องเล่นวีซีดี/ดีวีดี	๑๗,๘๕๙	๑๗,๙๑๒	๑๘,๓๒๔	๓๐,๔๓๖,๔๒	๓๒,๖๓๐,๗๗	๓๓,๘๓๐,๗๗	๓๓,๑๗๕,๖๕			
๗	โทรศัพท์	๑,๖๕๘	๑,๖๘๒	๑,๗๒๑	๘,๗๙๗,๕๘	๑๑,๘๒๔,๘๕	๑๒,๙๑๕,๓๐	๑๔,๒๔๐,๙๘			
๘	กล่องถ่ายรูปดิจิตอล	๑๘๘	๑๙๐	๑๙๔	๗,๕๓๙,๙๘	๙,๗๗๓,๗๓	๙,๙๗๓,๗๓	๑๐,๑๘๕,๔๕			
	รวม	๓๗๖,๘๐๑	๓๘๔,๒๓๓	๓๙๓,๐๗๐	๔๐๑,๓๘๗,๒๑	๔๑๔,๖๕๔,๔๙	๔๒๑,๓๓๕	๔๒๘,๑๑๓			

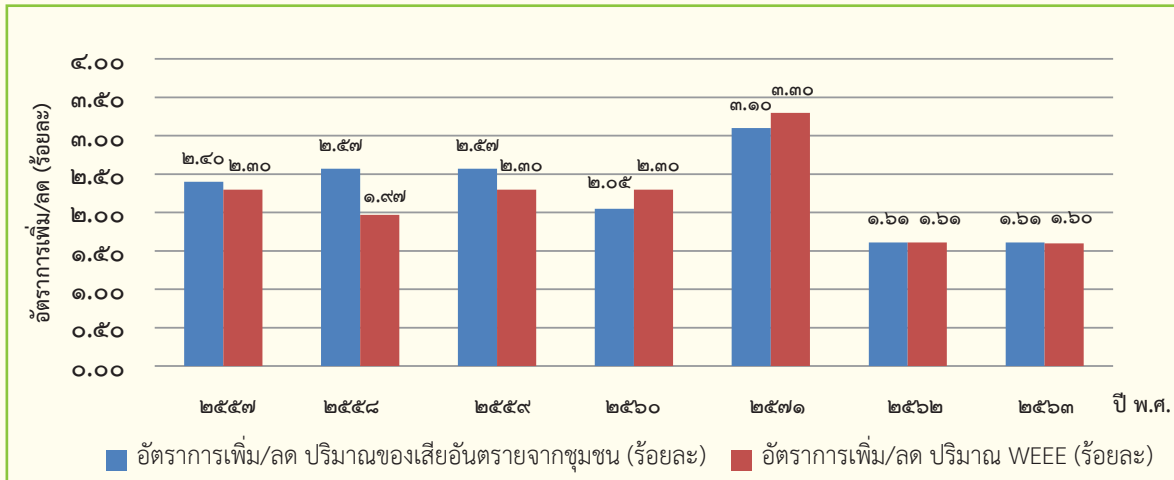
หมายเหตุ : *ไม่มีกรเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่มา : - กรมควบคุมมลพิษ อ้างอิงจาก “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจปริมาณและชนิดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๑” และ “รายงาน

ฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕”, กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๕๗

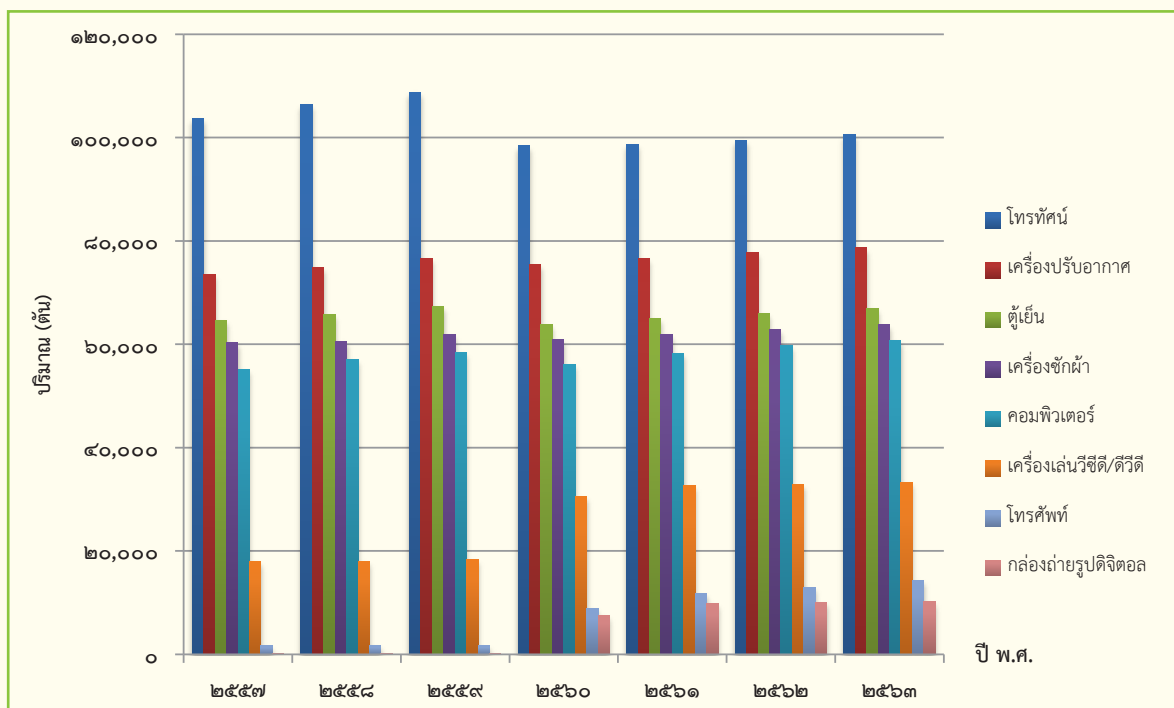
- อ้างอิงข้อมูลน้ำหนักเฉลี่ยของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จาก ฐานข้อมูลบัญชีของเสีย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเว็บไซต์

<http://ewasteguide.info>

รูปที่ ๑๑ อัตราการผลิต/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๓

จากรูปที่ ๑๑ อัตราการผลิต/ลดของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒

รูปที่ ๑๒ ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๓

๓.๒ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๒.๑ การลงพื้นที่ติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน)

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ลงพื้นที่ประชุมหารือและติดตามตรวจสอบการปนเปื้อนมลพิษในตัวอย่างสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จำนวน ๓ จังหวัด คือ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ ๑๓ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จังหวัดบุรีรัมย์

รูปที่ ๑๔ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ ๑๕ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน) จังหวัดกาฬสินธุ์

๓.๒.๒ การประชุมหารือแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และติดตามผลการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ลงพื้นที่เพื่อประชุมหารือและติดตามการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑๐ จังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง จังหวัดนครพนม จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา

รูปที่ ๑๖ การประชุมหารือและลงติดตามการดำเนินงานโครงการความร่วมมือฯ

๓.๒.๓ กิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๑) กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) “โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์” ในระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมวังคำ จังหวัดเชียงราย เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคนิควิชาการ และประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการระหว่างพื้นที่ ภูมิภาค และระดับประเทศ รวมทั้งเตรียมความพร้อมและเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

รูปที่ ๑๗ การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) “โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ช่างผลิตภัณท์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์”

๒) กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างมาตรการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมบาสซาเตอร์ กรุงเทพฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องต่อร่างมาตรการดังกล่าว และร่างคู่มือปฏิบัติอย่างง่ายในการถอดแยกซาก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในแหล่งชุมชนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ต่อผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาระบบการจัดการซากผลิตภัณท์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

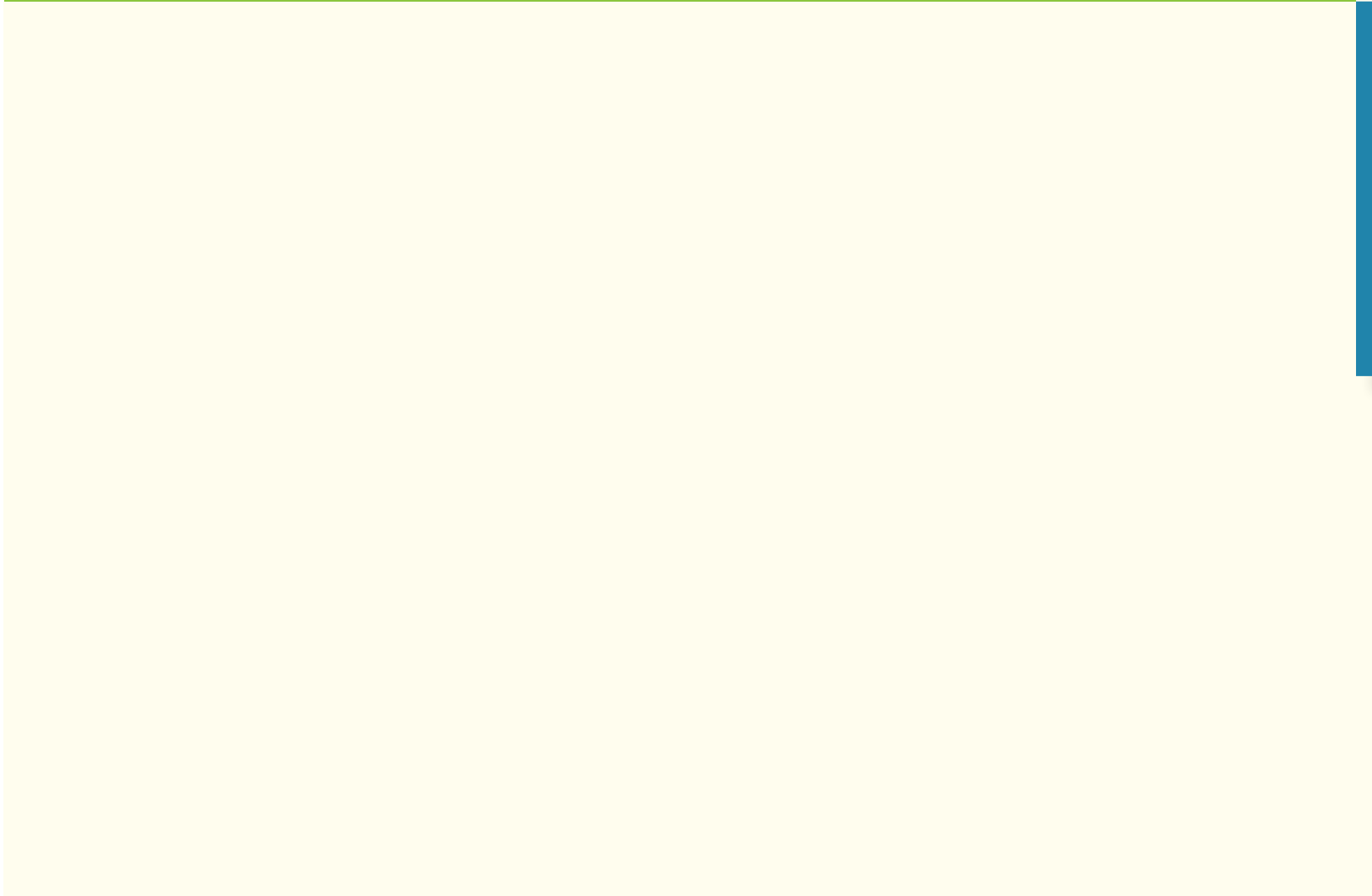

รูปที่ ๑๘ การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง มาตรการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับกรุงเทพมหานคร สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคในพื้นที่ปริมณฑล และบริษัทเบตเตอร์เวิร์ล กรีน จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินโครงการรับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เพื่อมอบเป็นของขวัญปีใหม่สำหรับประชาชน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

รูปที่ ๑๙ โครงการรับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า

ส่วนที่ ๔

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

จากการติดตาม รวบรวมผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ได้ดังนี้

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบบริหารจัดการที่ดีขึ้นตั้งแต่การคัดแยก เก็บรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน แต่อย่างไรก็ตามยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ประชาชนทิ้งของเสียอันตรายชุมชนปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป

๒) ประชาชนบางส่วนยังไม่มีความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป

๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางส่วนยังไม่มีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการจัดการของเสียอันตราย ทำให้การวางแผน งบประมาณ คัดแยกที่ต้นทางมีข้อจำกัด

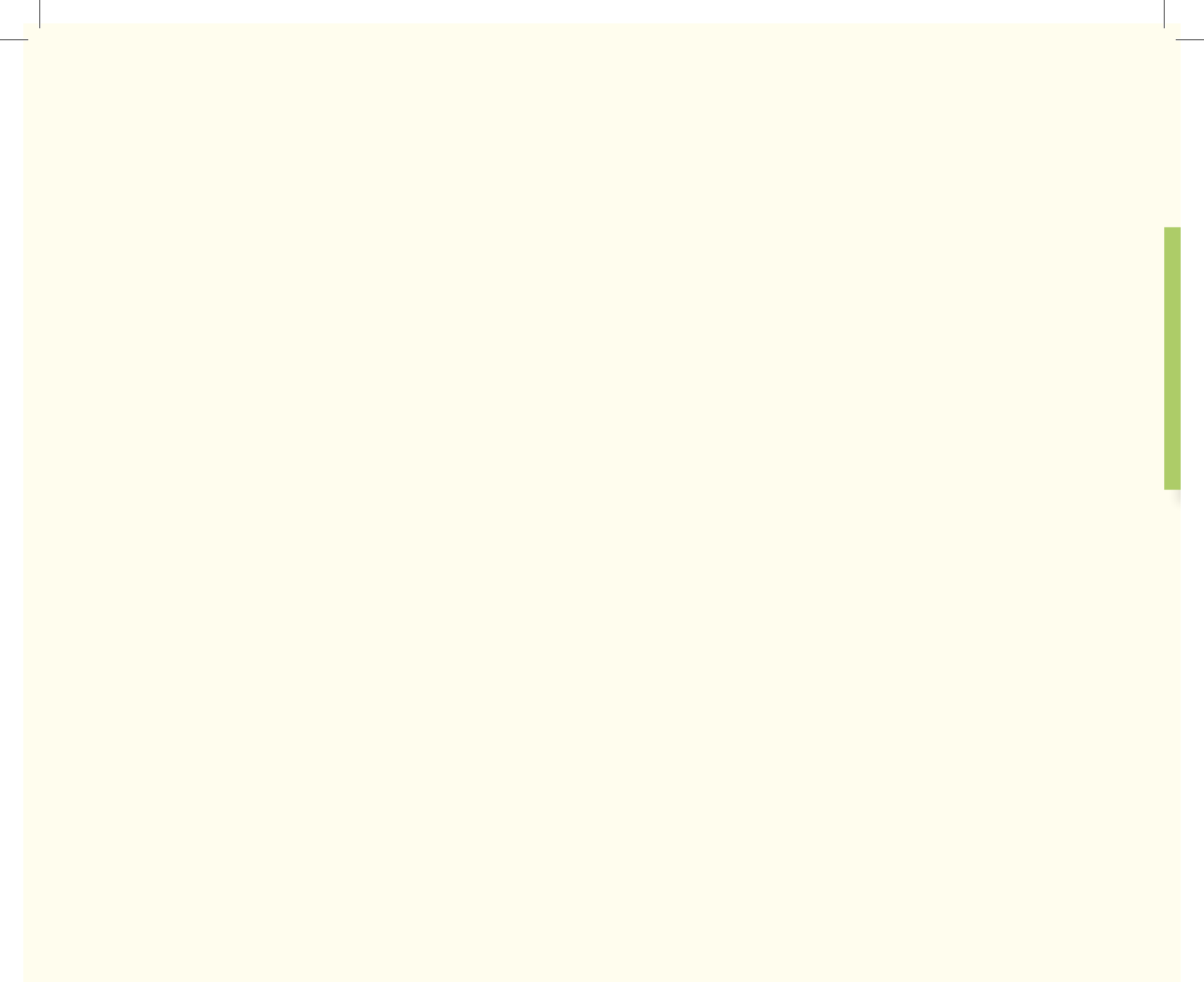
๔) โรงงานกำจัดของเสียอันตรายมีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ส่งผลให้การกำจัดของเสียอันตรายมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

๕) ขาดการประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจทั้งระดับส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น ทำให้ประชาชนไม่มีความตระหนักในเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างไม่ถูกต้อง

๖) ของเสียอันตรายจากชุมชน และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางประเภทถูกนำไปรีไซเคิลด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๗) ระบบฐานข้อมูลในการเก็บรวบรวมและจัดทำข้อมูลปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และซากผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นยังไม่เป็นระบบและเชื่อมโยงกัน ทำให้การบริหารจัดการไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID 19) หน่วยงานส่วนกลางได้มีการประยุกต์ใช้การรายงานข้อมูลผ่านทางรหัสคิวอาร์ (QR Code) เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงาน

๘) ข้อจำกัดของระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ทำให้การดำเนินงานด้านจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่บรรลุเป้าหมาย

ส่วนที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

แนวทางการแก้ไขปัญหา และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

๑) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานหารือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการพิจารณาภาวะเทียบที่ เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย เพื่อปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน เพื่อไม่ให้ เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) ผลักดันการออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากฯ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และได้ส่งไปยังคณะกรรมการกฤษฎีการ่างพระราชบัญญัติที่อยู่ใน วงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ค้างพิจารณา ในวาระ ๒ และวาระ ๓ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันกรมควบคุมมลพิษอยู่ระหว่างทบทวนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้มีความสอดคล้อง กับสถานการณ์ปัจจุบัน

๓) ควรมีกลไกในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ อย่างเป็นระบบ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ผู้บริโภค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรบูรณาการการดำเนินงาน ร่วมกันเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔) ควรผลักดันให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ร่วมกัน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อเป็นการสร้างภาคีเครือข่าย ของจังหวัด

๕) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างแรงจูงใจให้ภาคประชาชน และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและลดปริมาณการเกิดซากผลิตภัณฑ์ฯ

๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม และงานวิจัยในระดับชุมชน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่ โดยเน้นให้ขยะเกิดมูลค่าและราคาตามกลไกการตลาด เพื่อลดปริมาณขยะ มูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนที่จะกำจัดให้เหลือน้อยที่สุด

๗) ควรพิจารณากำหนดกลไกส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด โดยการประชาสัมพันธ์และสื่อสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร การดำเนินการแก้ไขปัญหา รวมถึงการรายงานข้อมูลการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)

๘) กรมควบคุมมลพิษ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนแนวทางในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๙) กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำคู่มือและแนวทางเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เผยแพร่แก่ประชาชน เช่น คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายจากชุมชน คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คู่มือปฏิบัติอย่างง่ายในการถอดแยกซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก

รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓)

ภาคผนวก
รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด ก๊าซ และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๑. การกำจัดหลอดไฟ ถ่านไฟฉาย และ กระป๋องสเปรย์	บริษัท บริหารและการ พัฒนาเพื่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน) สิ่งแฉดล้อม จำกัด (มหาชน)	หมู่ที่ ๘ ต. หินกอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ๗๐๐๐๐	สำนักงานใหญ่ ๔๔๗ ถ.บอนด์สตรีท ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๐๕๐๐ - ๙๙ หรือคุณปัญญา พลพิพัฒน์ โทรศัพท์ที่ ๐๘ ๑๘๔๐ ๖๑๙๒, ๐๘ ๑๘๐๙ ๑๖๗๔	ประมาณ ๗,๑๐๐ บาทต่อตัน และ ขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก	มีรถขนาด ๑ ตัน (ปิคอัพ) ๓ ตัน (Small truck) และ ๙ ตัน (Roll Off) สำหรับรถ Roll Off ๑ ฟัง คิดราคาเหมาประมาณ ๑๓,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว รถ Roll Off ๒ ฟัง คิดราคา เหมาประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาท ต่อเที่ยว
	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด (มหาชน)	๑๕๙ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยโจด อ.พัฒนานคร จ.สระแก้ว ๒๗๑๖๐	โทร. ๐ ๓๓๒๖ ๑๖๑๓ www.prowaste.co.th	ประมาณ ๓,๐๐๐- ๕,๐๐๐ บาทต่อตัน ขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก เช่น หลอดไฟ แบตเตอรี่/ ถ่านไฟฉาย (๔,๐๐๐ บาทต่อตัน) กากนะ/ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (๓,๐๐๐ บาทต่อตัน)	- คิดตามระยะทางและราคา น้ำมัน - ประเภทที่ให้บริการ

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
	บริษัท เบตเตอร์วิลด์ทีกรีน จำกัด (มหาชน)	๑๔๐ หมู่ ๘ ต.ห้วยแข้ง อ.แก่งคอย จ.สระบุรี ๑๘๑๑๐	สำนักงานใหญ่ ๔๘๘ ซ.ลาดพร้าว ๑๓๐ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐ ๒๐๑๒ ๗๘๘๘ ศูนย์บริการและจัดการกากอุตสาหกรรม โทร. ๐ ๓๖๒๓ ๗๕๔๐ - ๒	ประมาณ ๘,๐๐๐ - ๑๒,๐๐๐ บาทต่อตัน และขึ้นอยู่กับประเภทของกาก	- คิดตามระยะทางและราคาน้ำมัน - ประเภทที่ให้บริการ เช่น รถสิบล้อ (สามารถบรรทุกของเสียได้ ๑๐ ตัน) คิดราคาเหมา ประมาณ ๘,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว
๒. การรีไซเคิล ถ่านไฟฉายที่ชาร์จไฟได้ รวมทั้งแบตเตอรี่รวมทั้งแบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แบตเตอรี่ Notebook แบตเตอรี่กล้องดิจิทัล และซากเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์	บริษัท ยูนิคอร์ มาร์เก็ตติ้ง เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ทีไอเอส เอเอ็มเอ็ม (ประเทศไทย) จำกัด (TES-AMM)	๑๖๖/๕๙ หมู่ ๙ ถนนพหลโยธิน ต.บางปลา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐ นิคมอุตสาหกรรมนวนคร ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐ (ส่งของเสียอันตรายไปรีไซเคิลที่ประเทศสิงคโปร์)	โทร. ๐ ๒๓๘๕ ๓๖๔๗ โทร. ๐ ๒๕๒๙ ๒๘๓๕ โทรศัพท์ ๐๘ ๙๖๘๕ ๗๐๖๐ www.tes-amm.com	-	-
อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	บริษัท อีสเทอร์น ซีบอร์ด เอนไวรอนเมนทอล คอมแพ็กต์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ - ๗	-	-

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๓. รีไซเคิลชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	บริษัท ไวซ์เทค โซลูชันส์ (ประเทศไทย) จำกัด	๒๑๘/๑-๒ หมู่ ๓ นิคมอุตสาหกรรมแม่เหล็กบึงต. พงษ์ชลลา อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ติดต่อ คุณกุลศิริยา แก้วสะอาด โทร. ๐๓๘๘ ๔๐๑ ๖๐๓ - ๔ www.wisetek.net	-	-
๔. การรีไซเคิลหลอดไฟฟลูออโรสเซนต์ชนิดตรง	บริษัท คัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลวงษ์พาณิชย์ จำกัด	สำนักงานใหญ่ ที่อยู่ ๑๙/๙ ม.๓ ถ. พิชญ์โลก-บางกระทุ่ม ต. ท่าทอง อ. เมือง จ. พิชญ์โลก ๖๕๐๐๐	โทร. ๐๕๕ ๓๒๑ ๕๕๕ หรือ ๐๕๕ ๒๘๔ ๔๙๔	-	-
	บริษัท อีสเทอร์น ซิบอร์ด เอนไวรอนเมนทอล คอมเพิล็กซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต. บ่อวิน อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ - ๗	๑๐ บาทต่อหลอด หรือ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อตัน	คิดตามระยะทางและราคาน้ำมัน
	บริษัท โตชิบา ไลท์ติ้ง จำกัด	นิคมอุตสาหกรรมบางกะดี ต. บางกะดี อ. เมืองปทุมธานี จ. ปทุมธานี ๑๒๐๐๐	โทร. ๐ ๒๕๐๑ ๑๔๒๕ - ๙	บริษัทฯ รับเฉพาะซากหลอดไฟของลูกค้าที่ซื้อหลอดไฟของโตชิบา	เมื่อนำหลอดไฟใหม่ไปส่งให้ลูกค้า จะนำซากหลอดไฟกลับตามจำนวนหลอดไฟใหม่ที่ส่งชื่อ

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๕. การรีไซเคิลสารเคมี/ ตัวทำละลายที่ใช้แล้ว	บริษัท รีไซเคิลเอ็นดีเอ็มเอ็ริง จำกัด	๕๗ หมู่ที่ ๗ ถ.เจริญเขตติ ต.ท่าบวญมี อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี ๒๐๒๔๐	ฝ่ายการตลาด โทร. ๐ ๓๘๒๐ ๙๙๑๓ - ๕ www.recycleengineering.com	-	-
	บริษัท เอเชียรีไฟนิง จำกัด	๓๑/๙ ถ.ราษฎร์บำรุง ต.ห้วยโป่ง อ.เมือง ระยอง จ.ระยอง ๒๑๑๕๐	ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐ ๓๘๖๘ ๗๘๐๐ - ๓	-	-
	บริษัท ๑๐๖ สิ่งแวดล้อม จำกัด	๑๐๔/๑๒ ถ.เทพารักษ์ ต.บางปลา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐	ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐ ๒๗๑๓ ๔๖๒๐ - ๒๒ www.๑๐๖environment.co.th	-	-
๖. การรีไซเคิลปรอท	บริษัท เบกิแมนน์ เมอร์คิวรี เทคโนโลยี แบชีฟิค จำกัด (BMTP)	๙๖๗ หมู่ที่ ๔ นิคมอุตสาหกรรมบางปู ถ.สุขุมวิทสายเก่า ต.แพรกษา อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐	โทร. ๐ ๒๗๐๙ ๖๗๒๕ ต่อ ๑๔	-	-
	๗. ของเสียหรือวัสดุ ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสีย อันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน อุตสาหกรรมและ	บริษัท อัครีปรการ จำกัด (มหาชน)	๗๙๒ หมู่ที่ ๒ ซ.๑C/๑ นิคมอุตสาหกรรมบางปู ถ.สุขุมวิท ต.บางปูใหม่ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐	โทร. ๐ ๒๓๒๓ ๐๗๑๔ - ๒๑ โทรสาร. ๐ ๒๓๒๓ ๐๗๒๔, ๐ ๒๗๐๙ ๓๘๕๗	-

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย / มุลฝอยติดเชื้อ	บริษัท ที่ดินบางปะอิน จำกัด	๑๓๙ หมู่ ๒ ถ.อุดมสมบูรณ์ ต.คลองจิก อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๖๐	สำนักงานฝ่ายสาธารณูปโภค โทร. ๐ ๓๕๒๕ ๘๓๙๕ - ๙ โทรสาร ๐-๓๕๒๒-๑๒๐๗ สำนักงานฝ่ายขาย โทร. ๐ ๓๕๒๕ ๘๔๐๐ - ๒ โทรสาร ๐ ๓๕๒๕ ๘๔๐๑	-	-
ฉ. มุลฝอยติดเชื้อ / ยาที่ off spec.	บริษัท ไอซี ควอลิตี้ ซีส เเท็ม จำกัด	๕๐/๑๙ หมู่ ๖ ต.บางหลวง อ.เมือง จ.ปทุมธานี ๑๒๐๐๐	โทร. ๐ ๒๑๐๑ ๐๓๒๕ โทรศัพท์ ๐๙ ๖๘๗๘ ๑๕๙๖, ๐๙ ๒๖๔๑ ๗๕๖๔	-	-

รายชื่อผู้จัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ที่ปรึกษา

นายอรรถพล	เจริญชันษา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางสาวปรีญาพร	สุวรรณเกษ	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางกัญชลิ	นาวิกภูมิ	ผู้อำนวยการกองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
นางสาวพรพิมล	เจริญส่ง	ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพน้ำ

ผู้เรียบเรียง

นางสาวกุลชา	ธนะขว้าง	ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย
นายณัฐพงษ์	บุญชุม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

คณะทำงาน

นางอากาศภรณ์	ศิริพรประสาร	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
นางนุชนารถ	ลีลาศทกิจ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
นายเชิดชัย	วรแก่นทราย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
นางสาวประไพศรี	อาสนรัตน์จินดา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นายฤทธิพร	คมขุนทด	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
นางสาวกรณิกา	อนันต์สุทธิรักษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นายชูเกียรติ	จันทโรจน์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นางสาวนันทนา	ฤกษ์เกษม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นางสาวพิมพ์ชนก	บุญสวัสดิ์	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม
นางสาวญาดา	สะโสดา	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไทย เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๘ ๒๔๑๓-๑๘ โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๕๓๔๓
<http://www.pcd.go.th> E-mail: hazwaste.pcd@gmail.com